

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967185168/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

25 og denne Bekræftelse Lærte mig, at Kierlighed allene kunde
Bringe os til at op offe alleting med Fornøjelse. Denne Op-
dagelse var ikke saa snart giort førend det alvorligste Forsæt
Blev fattet aldrig at give min Haand til en Mand, som jeg
ikke elskede saa høyt, at jeg med Glæde kunde underkaste min
30 Villie ganske og aldeles hans Velbehag. Endskiønt min Fader
og Moder Levede meere vel end ilde med hinanden, saa fore-
faldt der dog ofte Stridigheder imellem dem, hvori de vel
Begge som oftest havde lige Uret, og min Moder dog stedse
maatte give efter for min Faders hæftige og Bydende: Jeg vil.
35 Besynderligt var det, at uagtet min Fader ikke kunde Lide mig,
saa var jeg dog den, der ved slige Leyligheder alletider for-
skaffede min Moder en meere ærefuld Fredsslutning end
naar hun Betingede sig den selv.
Denne Erfarenhed foreenet med utallige Exempler som jeg
40 havde {giort} Læst, gjorde, at jeg Betragtede Egtestanden fra en
meget alvorlig Side og en Kones Pligter overmaade vigtige og
da efter mine Tanker jntet uden en inderlig Kierlighed kunde
giøre dem Behagelige, saa sluttede jeg deraf at det var høyst nød-
vendig, at Konen maatte elske sin Mand overmaade høyt
45 dersom de skulde være lykkelige. Da jeg nu tillige jngen utik-
freds stillede Ønsker havde, jngen Forlystelser attraaede, var mee-
re fornøyet ved at være allene paa mit Kammer med en Bog
11 end i et stort Sælskab, Pynten heller ingen Tilløkkelser havde
for mig, siden man som Barn havde lært mig, at et ungt Fruen-
timmer var allerbedst klædt naar hendes Pynt vidnede om hendes
Flittighed, og ingen Sælskabs Søstre havde udryddet eller svækket
5 dette Begreb hos mig, saa Bekræftedes jeg alt meere og meere
i det Forsæt ingen Mand at tage, som jeg ikke elskede overmaade
høyt.
Disse Grunde haaber jeg min Ven vil Biefalde, men nu